

Щърково гнѣздо.

(Разказъ).

Като прѣлѣтятъ откъмъ топлитѣ морета и дѣлечнитѣ страни, дългокракитѣ щъркели веднага започватъ да кръстосватъ изъ ливадитѣ и блатиститѣ мѣста, дѣто дебнатъ и изтрѣбватъ врѣднитѣ насѣкоми. Денѣ тѣ оставатъ по нѣколко часа при гнѣздото. Тогава отворѣме — наврѣме мжжкиятъ извива нагорѣ дългиятъ си червенъ клонъ и затраква: тракъ, тракъ, тракъ! А дѣцата, играючи на улицата го привѣтствуватъ съ пѣсничката:

„Добрѣ дошелъ, гостенино,
Щърко шаренъ, щърко милъ.
Я ни кажи цѣла зима
В'кой краища си билъ? . . . ?
— Азъ ви нося. о дѣчица,
Отъ морето блага вѣсть;
Че зимата си отива,
Че пролѣтъ е вече днесъ . . .

Настъпи ли лѣто, щъркелитѣ почистватъ и поправятъ гнѣздото. Слѣдъ това женската снася отъ 4 до 5 яйца и лѣга да ги мжти, а мжжкиятъ ѝ принася храна. Слѣдъ четири седмици отъ яйцата се излупватъ слабички голи щъркчета. Сега за родителитѣ настъпва неуморна работа. Отъ сутринъ до вечерь имъ принасятъ: шурци, скакалци, по-сѣтнѣ: — гущери, жаби — кекерици и мишки, а понѣкога, — отровни змии. Като поотраснатъ малкитѣ, родителитѣ имъ ги изваждатъ и учатъ да си търсятъ храна, а вечерь пакъ се връщатъ. А пѣкъ подъ гнѣздото, птичи хоръ, шупуркатъ гъмжило врабчета. Тѣ се радватъ че сж се изтрѣгнали отъ ноктитѣ на хищния соколъ и намѣрили тукъ подслонъ.

Буля Нойковица прави изключение въ рода на Чобанитѣ. Тя е недоволна отъ тѣхнитѣ редовни гости — щъркелитѣ. Ето защо, всѣки пжтъ щомъ забѣлѣжи нечистотии паднали отъ гнѣздото прѣдъ кжщната стрѣха тя гнѣвно се провиква: „Ахъ, омръзна ми вече да чистятя нечистотии! — Нѣма ли нѣкой да отсѣчетоя клонъ и развали това гнѣздо! А синътъ ѝ Горчо поглежда ту майка си, ту гнѣздото и клати глава.